Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0181

Virkningen af gennemførelsen af direktiv 2014/89/EU om maritim fysisk planlægning på fiskeriet i udvalgte fiskeriområder og havområder

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2026 om virkningen af gennemførelsen af direktiv 2014/89/EU, direktivet om maritim fysisk planlægning, på fiskeriet i udvalgte fiskeriområder og havområder (2024/2126(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning[1] (direktivet om maritim fysisk planlægning),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF[3] (forordningen om den fælles fiskeripolitik),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004[4],

---

1 EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
2 EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
3 EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
4 EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.

– der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter[5] (habitatdirektivet),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle[6] (fugledirektivet),

– der henviser til rapport af 3. maj 2022 fra Kommissionen om fremskridtene med gennemførelsen af direktiv 2014/89/EU om rammerne for maritim fysisk planlægning (COM(2022)0185),

– der henviser til EU-lovgivningen om vandkvalitet og forureningskontrol (vandrammedirektivet[7], direktiv 2008/105/EF[8], direktiv (EU) 2024/3019[9], Rådets direktiv 91/676/EØF[10], direktiv 2005/35/EF[11] og forordning (EF) nr. 1907/2006[12]),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen "EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv" (COM(2020)0380) og til Parlamentets beslutning

---

5 EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.

6 EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.

7 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

8 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj).

9 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/3019 af 27. november 2024 om rensning af byspildevand (EUT L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj).

10 Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

11 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11, ELI http://data.europa.eu/eli/dir/2005/35/oj).

12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

af 9. juni 2021 herom[13],

– der henviser til adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri fra 1995, der er udarbejdet af FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), særlig artikel 10,

– der henviser til FAO's frivillige retningslinjer for værn om bæredygtigt småfiskeri i forbindelse med fødevaresikkerhed og fattigdomsudryddelse,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juni 2025 med titlen "Den europæiske havpagt" (COM(2025)0281),

– der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om havvindmølleparkers og andre vedvarende energisystemers indvirkning på fiskerisektoren[14],

– der henviser til sin beslutning af 6. oktober 2022 med titlen "Momentum for havet til at styrke havforvaltning og biodiversitet"[15],

– der henviser til sin beslutning af 9. maj 2023 om fælles fiskeriforvaltning i EU og fiskerisektorens bidrag til gennemførelsen af forvaltningsforanstaltninger[16],

– der henviser til sin beslutning af 18. januar 2024 om status for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og fremtidige perspektiver[17],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 med titlen "Strategiske retningslinjer for en mere bæredygtig og konkurrencedygtig akvakultur i EU i perioden 2021-2030" (COM(2021)0236),

– der henviser til det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2025)0003), der ledsager rapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Kommissionens vurdering af medlemsstaternes indsatsprogrammer som ajourført i henhold til artikel 17 i havstrategirammedirektivet (2008/56/EF),

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 25/2023 med titlen "EU's akvakulturpolitik – Stagnerende produktion og uklare resultater trods øget EU-finansiering",

---

13 Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv (EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25).
14 EUT C 99 af 1.3.2022, s. 88.
15 EUT C 132 af 14.4.2023, s. 106.
16 EUT C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.
17 EUT C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.

– der henviser til briefing med titlen "Fisheries in maritime spatial planning" (fiskeri i maritim fysisk planlægning), som blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning i oktober 2025,

– der henviser til undersøgelsen med titlen "Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins" (gennemførelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning: indvirkning på fiskeriområder og havområder), som blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning i december 2025,

– der henviser til den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet fra 2022,

– der henviser til rapporten fra september 2019 fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer med titlen "Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate" (Særrapport om havet og kryosfæren i et klima i forandring),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,

– der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A10-0120/2026),

A. der henviser til, at øget konkurrence om adgang til det maritime rum fra forskellige aktiviteter og sektorer såsom fiskeri, akvakultur, søtransport, transport ad vandvejen, vedvarende offshoreenergi, naturbevarelse, bevarelse af havets kulturarv, kystturisme, rekreative aktiviteter, aktiviteter til udvinding og bortskaffelse af havbundssedimenter gennem opmudring, anvendelse af undersøiske kabler og rørledninger eller forsvar fører til et øget kumulativt pres på de marine økosystemer og øget konflikt om anvendelsen af det maritime rum, hvilket forstærkes af institutionel og administrativ fragmentering;

B. der henviser til, at fiskeri og akvakultur er strategiske sektorer for EU's sikkerhed og suverænitet, navnlig med hensyn til fødevaresikring og maritim suverænitet, og bidrager til kystsamfundenes konkurrenceevne og modstandsdygtighed; der henviser til, at EU's fiskevarer er sunde og ofte kommer fra lokale områder, hvilket giver en af de bedste profiler med hensyn til lave drivhusgasemissioner pr. enhed af spiseligt animalsk proteinstof; der henviser til, at disse sektorers strategiske værdi derfor bør anerkendes behørigt i den maritime fysiske planlægning;

C. der henviser til, at EU's selvforsyning med fisk og skaldyr i 2022 faldt til 37,5 %, og at ca. 80 % af de fisk og skaldyr, som blev konsumeret i EU, blev importeret, hvilket skaber en strukturel

afhængighed af eksterne kilder og svækker EU's fødevaresuverænitet; der henviser til, at EU's fiskerflåde samtidig har oplevet en betydelig reduktion i løbet af det seneste årti og nu er over 13 % mindre end i 2014; der henviser til, at denne nedgang kombineret med øget konkurrence om anvendelsen af det maritime rum truer sektorens økonomiske levedygtighed, generationsskiftet og flådens evne til at bidrage til EU's fødevaresikring; der henviser til, at det derfor er afgørende at sikre tilstrækkelig, afbalanceret og forudsigelig adgang til det maritime rum for at udvikle et konkurrencedygtigt fiskeri i EU som anerkendt i den europæiske havpagt;

D. der henviser til, at et skiftende geopolitisk landskab og voksende spændinger kan føre til en øget militær anvendelse af det maritime rum; der henviser til, at maritim fysisk planlægning skal tage hensyn til forsvars- og sikkerhedsrelaterede aktiviteter og operationer såsom overvågning af eksklusive økonomiske zoner, beskyttelse af maritim handel, fælles militærøvelser, bekæmpelse af ulovlig handel, minerydning, bekæmpelse af pirateri og luft- og satellitovervågning og deres samspil med økonomiske aktiviteter i forbindelse med havet og havmiljøet;

E. der henviser til, at Den Europæiske Revisionsret i sin særberetning 22/2023 med titlen "Vedvarende offshoreenergi i EU" fremhævede risikoen for tab af arbejdspladser i fiskerisektoren; der henviser til, at det i beretningen blev understreget, at der ikke var foretaget en kvantificering af de vigtigste økonomiske konsekvenser, som udviklingen af vedvarende offshoreenergi har for fiskeriet, og det blev anført, at de negative konsekvenser, som udviklingen af vedvarende offshoreenergi kan have for fiskerisektoren, bør afdækkes og håndteres bedre; der henviser til, at det også blev bemærket, at der er usikkerhed om, hvorvidt fiskebestandene stiger i større målestok, men at der er observeret en vis stigning i fisketætheden i områder med produktion af vedvarende offshoreenergi, hvilket tyder på potentielle fordele for fiskere og fiskeri;

F. der henviser til, at EU har fastsat et juridisk bindende mål om at indføre effektive og områdebaserede genopretningsforanstaltninger i mindst 20 % af sit havområde senest i 2030;

G. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at beskytte mindst 30 % af sit havområde senest i 2030;

H. der henviser til, at direktivet om maritim fysisk planlægning fastlægger en fælles ramme for medlemsstaternes tilrettelæggelse af anvendelsen af deres havområder og har til formål at fremme bæredygtig udvikling af og bæredygtig vækst i den blå økonomi og mindske konflikter mellem sektorer uden i sig selv at indføre nye sektorspecifikke forpligtelser; der henviser til, at direktivet bidrager

til at fremme udvidelsen af kapitalintensive og geografisk eksklusive økonomiske aktiviteter, hvilket kan marginalisere traditionelle, mobile og kollektive anvendelser af havet, navnlig fiskeri;

I. der henviser til, at EU har skabt en ramme for maritim fysisk planlægning, bl.a. mekanismer for grænseoverskridende samarbejde; der henviser til, at kystmedlemsstaterne er ansvarlige for at vedtage planer i henhold til rammen, bl.a. udformning og fastlæggelse af formatet og indholdet af sådanne planer i overensstemmelse med deres administrative traditioner, og fordele havområder til forskellige aktiviteter og anvendelser;

J. der henviser til, at direktivet om maritim fysisk planlægning bidrager til miljøbeskyttelse ved at fremme bæredygtig udnyttelse af det maritime rum og de marine ressourcer og indeholder krav om, at medlemsstaterne skal anvende en økosystembaseret tilgang; der henviser til, at det sigter efter at sikre en effektiv balance mellem miljømæssige, sociale og økonomiske mål uden systematisk at lade traditionelle aktiviteter være underordnet andre;

K. der henviser til, at direktivet om maritim fysisk planlægning er tæt forbundet med gennemførelsen af anden EU-lovgivning såsom havstrategirammedirektivet, forordningen om den fælles fiskeripolitik, habitatdirektivet, fugledirektivet og vandrammedirektivet; der henviser til, at det også er knyttet til juridisk og ikkejuridisk bindende politiske forpligtelser såsom den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet;

L. der henviser til, at de 22 medlemsstater med en kystlinje efter vedtagelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning skulle udpege kompetente myndigheder senest i 2016 og vedtage nationale fysiske planer for deres havområder senest den 31. marts 2021; der henviser til, at otte medlemsstater ikke overholdt denne frist;

M. der henviser til, at 20 ud af de 22 medlemsstater med en kystlinje indtil videre har vedtaget fysiske planer for det maritime rum, og at mange nu er i færd med at revidere dem;

N. der henviser til, at medlemsstaterne ved udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime rum skal tage hensyn til miljømæssige, økonomiske, sociale og sikkerhedsmæssige aspekter, samspillet mellem land og hav og det grænseoverskridende samarbejde og skal sikre en tidlig, løbende og effektiv inddragelse af alle relevante interessenter, bl.a. fiskere og skaldyrssamlere og deres repræsentative organisationer og lokalsamfund i regionerne i den yderste periferi, gennem en bottom-up-tilgang og gennem hele beslutningsprocessen, idet det sikres, at denne inddragelse er hensigtsmæssig, meningsfuld og ikke begrænset til en alene rådgivende rolle;

O. der henviser til, at graden af gennemførelse af direktivet om maritim

fysisk planlægning varierer betydeligt mellem medlemsstaterne på grund af forskelle i administrative og forvaltningsmæssige strukturer, der spænder fra lokale til mere centraliserede systemer; der henviser til, at virkningerne af maritim fysisk planlægning varierer meget på tværs af havområder og territorier, idet nogle kystregioner har en øget koncentration af geografiske begrænsninger og konkurrerende anvendelser, hvilket forværrer de territoriale ubalancer i EU;

P. der henviser til, at medlemsstaterne skal koordinere deres planer med andre relevante medlemsstater og samarbejde med tredjelandes myndigheder i den pågældende havregion; der henviser til, at det i betragtning af forskellene mellem de forskellige havregioner eller subregioner og kystzoner ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte en universalløsning for et sådant samarbejde;

Q. der henviser til, at de fysiske planer for det maritime rum varierer betydeligt med hensyn til art og indhold, eftersom direktivet om maritim fysisk planlægning ikke indeholder detaljerede bindende kriterier for planerne og giver medlemsstaterne betydelig fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen og den detaljerede udformning af planerne;

R. der henviser til, at der er et stort behov for maritim fysisk planlægning i områder med en høj koncentration af aktiviteter og et begrænset maritimt rum såsom Den Engelske Kanal, Østersøen og Middelhavet;

S. der henviser til, at maritim fysisk planlægning bør bidrage til EU's territoriale samhørighed i overensstemmelse med artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; der henviser til, at fiskeri og akvakultur ikke kun er økonomiske aktiviteter, men spiller en grundlæggende social rolle med hensyn til at sikre eksistensgrundlaget, opretholde beskæftigelsen og bevare den sociale og kulturelle struktur i kyst- og øsamfund, navnlig i randområderne og regionerne i den yderste periferi;

T. der henviser til, at fiskeri- og akvakultursektorerne står over for adskillige udfordringer såsom pres fra de marine økosystemers forringelse og den uensartede anvendelse af havbevarelsesforanstaltninger og pres fra nye sektorer inden for den blå økonomi såsom vedvarende offshoreenergi;

U. der henviser til, at velforvaltede og effektivt beskyttede netværk af økologisk forbundne beskyttede havområder er et afgørende redskab til at bevare havets biodiversitet og kan bidrage til langsigtede gevinster gennem genopretning af bestande, afsmittende virkninger på tilstødende områder og modstandsdygtighed for kystøkonomierne, men at deres effektivitet og sociale accept afhænger af, hvordan de udformes, forvaltes og koordineres med bæredygtige fiskeriaktiviteter, navnlig gennem differentierede

tilgange baseret på videnskabelige data og deltagelse af alle interessenter, bl.a. fiskere og kystsamfund;

V. der henviser til, at havenergi kun vil være bæredygtig, hvis den ikke har negative virkninger for miljøet eller for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, navnlig i de områder, der er afhængige af fiskeri;

W. der henviser til, at det stadig er medlemsstaternes kompetence at træffe beslutning om deres nationale energimiks og -teknologier;

X. der henviser til, at det stigende tab af fiskepladser fører til flytning af fiskeriaktiviteter, øget fiskeritryk og konkurrence mellem flåder og til, at visse segmenter, som ikke kan flytte deres aktiviteter, forsvinder, navnlig inden for ikkeindustrielt fiskeri, bl.a. fiskere til fods såsom skaldyrssamlere; der henviser til, at dette også påvirker den sociale samhørighed, beskæftigelsen og videregivelsen af maritime traditioner;

Y. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til den fælles fiskeripolitik har tilladelse til at begrænse adgangen til fiskeri – inden for en zone på 12 sømil fra deres kystlinje og for så vidt angår regionerne i den yderste periferi inden for 100 sømil – for fiskerfartøjer, der traditionelt fisker i disse farvande fra havne på den tilstødende kyst;

Z. der henviser til, at hav- og kystområder lider under konsekvenserne af klimaændringer, forurening, især fra kemiske forurenende stoffer og hav- og landbaseret affald, som også påvirker aktiviteter i forbindelse med havet, havets biodiversitet og fiskeressourcerne;

AA. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges udtræden af EU og konsekvenserne af brexit i væsentlig grad har ændret den fysiske, økonomiske og fiskerimæssige balance i flere havområder, navnlig Den Engelske Kanal, Nordsøen og de vestlige farvande, hvilket har ført til en øget koncentration af EU's fiskeriaktiviteter i mere begrænsede havområder;

AB. der henviser til, at fagfolk inden for søfart såsom fiskere kan stå over for visse risici eller farer i forbindelse med skibes sikkerhed eller eksponering for visse former for ulovlig handel via søfartsruter såsom narkotikahandel;

AC. der henviser til, at arbejdstagere i fiskeri- og akvakultursektorerne bør nyde godt af sikre, retfærdige og anstændige arbejdsvilkår og passende social beskyttelse; der henviser til, at beslutninger om maritim fysisk planlægning kan have en direkte indvirkning på disse fagfolks sikkerhed, indkomst og arbejdsvilkår;

AD. der henviser til, at mange af de fysiske planer for det maritime rum kun dækker havområder og ikke omfatter samspillet mellem land og

hav og navnlig virkningerne af landbaseret forurening på marine økosystemer;

AE. der henviser til, at gennemførelsen af en økosystembaseret tilgang er utilstrækkelig eller mangelfuld, da mange medlemsstater kæmper for at anvende den i praksis og tilpasse kravene i direktivet om maritim fysisk planlægning til kravene i anden lovgivning såsom forordningen om den fælles fiskeripolitik eller havstrategirammedirektivet;

AF. der henviser til, at medlemsstaterne endnu ikke har nået 2020-målet om god miljøtilstand for Europas have som krævet i havstrategirammedirektivet;

AG. der henviser til, at indsamling, gennemsigtighed, tilgængelighed, harmonisering og rimelig hurtig behandling af data er afgørende for at fastslå, hvordan fiskeri og akvakultur indgår i maritim fysisk planlægning; der henviser til, at der er mangel på omfattende data om eksklusive økonomiske zoner og vanskeligheder med at integrere data på tværs af forskellige sektorer og indhente data fra de nationale myndigheder; der henviser til, at tildelingen af midler til disse former for dataindsamling kan forbedres;

Gennemførelse af direktivet om maritim fysisk planlægning og dets indvirkning på fiskeri og akvakultur

1. fremhæver, at direktivet om maritim fysisk planlægning udgør en relevant tværsektoriel ramme for samarbejde, men at det er blevet gennemført uensartet af medlemsstaterne;

2. glæder sig over, at nogle medlemsstater er langt fremme med gennemførelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning med integrerede nationale strategier, særlige organer og handlingsplaner for havområder;

3. bemærker, at fysiske planer for det maritime rum er juridisk bindende i nogle medlemsstater, mens de er af ikkebindende og af mere vejledende karakter i andre; understreger, at gennemførelsen i medlemsstaterne ofte hindres af institutionel segmentering, fragmenteret forvaltning og utilstrækkelige retlige mekanismer eller utilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer, der er afsat til disse mekanismer og adgangen til dem, navnlig gennem Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond for lokale aktionsgrupper inden for fiskeri og akvakultur;

4. fremhæver, at fysisk planlægning af havområder bør omfatte indkredsning af problemer og muligheder, indsamling af planlægningsdata, beslutningstagning og gennemførelse, og at der som led i en sådan planlægning bør lægges særlig vægt på fiskeri og akvakultur;

5. understreger, at gennemførelsen og effektiviteten af maritim fysisk planlægning varierer meget mellem EU's kystregioner, idet nogle regioner, såsom Østersøen og Nordsøen, i vid udstrækning er omfattet af fysiske planer for det maritime rum, mens andre, såsom Middelhavet, i betydeligt mindre omfang er omfattet af maritim fysisk planlægning;

6. glæder sig over initiativet vedrørende det udvidede Nordsøområde, som samler medlemsstater og lande uden for EU med henblik på at opnå større tilpasning og koordinering af fysiske planer for det maritime rum;

7. fremhæver, at grænseoverskridende initiativer fortsat er begrænsede, og at der mangler effektiv koordinering, hvilket hæmmer bestræbelserne på at løse fælles udfordringer på tværs af forbundne havregioner; beklager vanskelighederne med samarbejdet om maritim fysisk planlægning mellem medlemsstaterne og lande uden for EU, navnlig nabokyststater;

8. fremhæver de konsekvenser, som brexit har for den maritime planlægning, navnlig udviklingen af beskyttede havområder og vedvarende offshoreenergi, men også andre aktiviteter såsom tæt søtransport og kystturisme; fremhæver, at disse ændringer har ført til udelukkelse af EU's fiskerflåde fra mange fiskeriområder i britiske farvande og til en ændring i fiskeriindsatsen og et højt fiskeritryk i Nordsøen og Den Engelske Kanal, hvilket er til skade for EU's fiskeri; opfordrer til, at maritim fysisk planlægning i disse områder systematisk integrerer disse elementer;

9. understreger, at der er behov for koordinering mellem medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige for at opnå en effektiv og retfærdig forvaltning af havområdet og dermed mindske de mange anvendelseskonflikter under hensyntagen til de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af hver aktivitet; minder i den forbindelse om forpligtelsen i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention, navnlig artikel 7 og 8, til at samarbejde på tværs af grænserne; opfordrer navnlig til en reel høring af Det Forenede Kongerige og Kanaløerne om forvaltningsforanstaltninger i beskyttede havområder under hensyntagen til de socioøkonomiske konsekvenser for fiskere i EU;

10. understreger, at Middelhavsområdet er særligt berørt af udbredelsen af offshoreenergiplatforme og anden infrastruktur af denne art, som i væsentlig grad reducerer den plads, der er til rådighed for fiskeri, begrænser adgangen til traditionelle fiskepladser og bidrager til fragmenteringen af det maritime rum; bemærker, at medlemsstaterne er ansvarlige for at fastlægge anvendelsen af infrastruktur i disse områder, men at deres beslutninger har en direkte indvirkning på anvendelsen af traditionelle fiskepladser og derfor skal integreres i processerne for maritim fysisk planlægning på en sammenhængende måde;

bemærker, at udviklingen af havturisme også har en indvirkning på fiskeriaktiviteterne i havområdet;

11. fremhæver Adriaterhavets særlige karakteristika som et delvist lukket og meget følsomt havområde, der er udsat for kumulativt pres fra fiskeri, akvakultur, søtransport, turisme og kystudvikling; understreger, at dette pres kræver en styrket havområdebaseret og grænseoverskridende tilgang til maritim fysisk planlægning; opfordrer Kommissionen og de berørte medlemsstater til i samarbejde med nabokystlandene uden for EU at styrke koordineringen, dataudvekslingen og de fælles forvaltningsmekanismer i Adriaterhavet; understreger vigtigheden af ikkeindustrielt fiskeri og kystfiskeri for havområdet og vigtigheden af deres integration i maritim fysisk planlægning for at sikre deres økonomiske levedygtighed og kulturarv;

12. understreger, at Østersøen er kendetegnet ved en række unikke karakteristika, herunder dens status som et halvlukket havområde, dens høje koncentration af forskellige former for økonomisk aktivitet, herunder fiskeri, søtransport og udvidelse af vedvarende havenergi, og økosystemets sårbarhed; opfordrer i den forbindelse til en tilgang til maritim fysisk planlægning, der er bæredygtig og tilpasset disse regionale forhold; roser det igangværende arbejde i den fælles HELCOM-VASAB-arbejdsgruppe om maritim fysisk planlægning, der udgør et solidt grundlag for koordinering på havområdeniveau i Østersøen;

13. understreger, at havområderne i regionerne i den yderste periferi også skal medtages i gennemførelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning under fuld hensyntagen til deres særlige karakteristika, herunder i samspillet med lande uden for EU;

Fordele ved maritim fysisk planlægning for fiskeri og akvakultur

14. beklager, at den nuværende retlige ramme for maritim fysisk planlægning ikke i tilfredsstillende grad har givet de forventede fordele for fiskeriet; bemærker, at maritim fysisk planlægning ikke har bidraget væsentligt til at forbedre forudsigeligheden og stabiliteten for fiskeriaktiviteter; understreger manglen på minimumsmål og målbare miljømæssige, sociale og økonomiske indikatorer for fiskeri i maritim fysisk planlægning, navnlig for små aktører; understreger behovet for en sammenhængende og effektiv gennemførelse af EU's havpolitik;

15. fremhæver med henblik på gennemførelsen af rammen for maritim fysisk planlægning vigtigheden af at foretage en omfattende socioøkonomisk analyse, der inddrager små virksomheders og kystsamfunds synspunkter; minder om den betydning, som fiskeriet og akvakulturen har for fødevaresuveræniteten og for bevarelsen af den dertil knyttede knowhow for EU, og anerkender, at det er i offentlighedens interesse, at der tages større hensyn til deres

betydning i den maritime fysiske planlægning;

16. understreger, at maritim fysisk planlægning i højere grad skal integrere fiskeri og akvakultur og aktivt løse de fysiske udfordringer, der påvirker fiskeriet, bl.a. de kumulative virkninger af offshoreenergi, beskyttede havområder, skibsfart og forsvarszoner, og undgå en gradvis marginalisering af fiskeriaktiviteter; understreger, at havvindmølleparker så vidt muligt bør placeres i områder, der er mindre egnede til fiskeri, for at minimere den negative indvirkning på fiskeriet;

17. understreger den afgørende rolle, som ikkeindustrielt fiskeri spiller, f.eks. for lokal beskæftigelse, social samhørighed og bevarelse af traditionelle færdigheder; opfordrer til, at der i forbindelse med maritim fysisk planlægning tages fuldt hensyn til dette segment, især med hensyn til adgang til plads, nærhed til fiskepladser og sikkerhed forbundet med aktiviteter;

18. bemærker, at havvindmølleparker kan have en indvirkning på fiskeriet ved at ændre den geografiske fordeling og tætheden af kommercielt fiskede marine arter og ved at indføre restriktioner for adgang af sikkerhedsmæssige årsager eller for fangstmetoder; bemærker, at der er konstateret visse potentielle fordele for fiskerne, men at disse kun er relevante, hvis fiskerne i praksis er i stand til at fiske i disse områder;

19. understreger, at den retlige ramme for maritim fysisk planlægning ganske vist medfører marginale fordele for akvakultur, men at der er behov for forbedringer med hensyn til udpegelse af havområder, yderligere anerkendelse af akvakulturens rolle inden for rammen, grænseoverskridende sammenhæng, retssikkerhed og tidsplanen for og indvirkningen af licensprocedurer; understreger især, at det er nødvendigt bedre at integrere akvakultur i maritim fysisk planlægning og at overveje andre foranstaltninger, såsom udvikling af en eventuel fælles akvakulturpolitik, for mere effektivt at tage højde for denne nøglesektor med henblik på EU's fødevaresikring;

20. understreger, at målet om at minimere konflikten mellem de forskellige sektorer og brugere af havet ikke i væsentlig grad er blevet opfyldt, navnlig med hensyn til fiskeri og akvakultur, bl.a. skaldyrsopdræt og nye sektorer såsom tangdyrkning, der har oplevet en reduktion af de områder, som er til rådighed for dem, hvilket har påvirket deres konkurrenceevne og mulighederne for udvikling af deres aktiviteter;

21. fremhæver, at konfliktens karakter angående anvendelsen af det maritime rum afhænger af typen af fiskeri- og akvakulturaktiviteter, og at sådanne aktiviteter også kan konkurrere med hinanden om det maritime rum; understreger, at de største konflikter, der påvirker fiskeriet, er tabet af fiskepladser som følge af udelukkelsen af havområder, adgangsbegrænsninger, konkurrence om adgang,

geografisk fragmentering og flere marine økosystemers forringede tilstand, mens de største konflikter, der påvirker akvakultur, er overlapninger mellem zoner, miljøproblemer såsom forurening og eutrofiering og konkurrence om fangst;

22. minder om, at fiskeri og akvakultur er afhængige af de marine ressourcers geografiske placering og de marine økosystemers sunde tilstand, og at de er stærkt knyttet til værdikæden for fisk og skaldyr og beskæftigelsen i kystområderne og derfor ikke egner sig til udflytning;

23. understreger, at fiskeriet ikke drager fordel af prioriterede eller særlige områder og ofte er nødt til at operere i ikketildelte havområder og i stigende grad presses ud af andre aktiviteter; bemærker, at akvakultur, herunder tangdyrkning, i princippet er mere egnet til reserverede områder, men at tilgangene varierer meget mellem medlemsstaterne og undertiden inden for den samme medlemsstat, og at licensprocedurerne ofte er besværlige;

24. fremhæver, at visse medlemsstater har oprettet zoner med flere anvendelser, men at de hovedsageligt anvender en projektbaseret tilgang; understreger, at en tilgang med flere anvendelsesmuligheder har vist sig at være meget vanskelig at gennemføre for visse aktiviteter, navnlig i forbindelse med en kombination af fiskeri, beskyttelse af biodiversitet og vedvarende havenergi; bemærker, at en tilgang med flere anvendelsesmuligheder også giver anledning til forsikrings- og sikkerhedsmæssige betænkeligheder for fiskere og fagfolk inden for akvakultur; understreger, at zoner med flere anvendelsesmuligheder kan have potentiale til at håndtere de kumulative virkninger af menneskelige aktiviteter, men at der er behov for yderligere forskning for at vurdere deres gennemførlighed og indvirkning; påpeger, at udpegelsen af sådanne zoner bør baseres på en vurdering af de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af de forskellige aktiviteter, der iværksættes deri, og som skal gennemføres med passende inddragelse gennem hele processen af operatører fra alle relevante sektorer og andre relevante interessenter;

25. glæder sig over vellykkede eksempler på samplacering af aktiviteter såsom fast eller flydende offshorevindinfrastruktur, der også kan anvendes til at udvikle akvakultur og skaldyrs- og algeopdræt og til beskyttelse af levesteder for havets fauna og flora eller regenerative aktiviteter og til fiskeriaktiviteter såsom passivt fiskeri og fiskeri med lav miljøpåvirkning; fremhæver i den forbindelse, at der er behov for øget udveksling af god praksis og for mere forskning, navnlig i forbindelse med økologiske virkninger og økonomisk potentiale;

26. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage højde for virkningerne af havenergi for havøkosystemet og fiskeriet, når de fastlægger deres energimiks;

27. fremhæver, at koordineringen mellem land og hav fortsat er en kritisk svaghed i gennemførelsen af maritim fysisk planlægning, navnlig med hensyn til den manglende hensyntagen til indvirkningen af landbaseret forurening på marine økosystemer, når der gennemføres foranstaltninger til beskyttelse af biodiversiteten;

28. fremhæver betydningen af fiskeri og havneinfrastruktur og tilhørende faciliteter og behovet for at sikre, at maritim fysisk planlægning er sammenhængende i forbindelse med sådanne infrastrukturinvesteringer i overensstemmelse med EU-havnestrategien, samtidig med at der tages hensyn til alle maritime aktiviteters afhængighed af effektiv koordinering mellem land og hav;

Inddragelse af interessenter og dataindsamling

29. fremhæver, at inddragelsen af interessenter og kystsamfund i processen med maritim fysisk planlægning er vokset, men at den fortsat er begrænset; beklager, at denne inddragelse ofte mangler tidlig og formel inddragelse og høring, hvilket giver begrænsede muligheder for reel indflydelse på planlægningsbeslutninger; glæder sig i den forbindelse over Kommissionens initiativ til at føre en dialog om gennemførelsen af maritim fysisk planlægning;

30. bemærker gode eksempler på deltagelse af interessenter i nogle medlemsstater såsom nationale høringer og deltagelsesprocesser; beklager imidlertid manglen på bindende bestemmelser for medlemsstaterne om interessenters deltagelse; bemærker, at dette hindrer deltagelse af relevante interessenter såsom fiskere, fagfolk inden for akvakultur, interessegrupper og medlemmer af offentligheden, der er berørt, i hørings- og beslutningsprocesser, navnlig med hensyn til placeringen af projekter for vedvarende offshoreenergi;

31. understreger, at fiskeri og akvakultur ofte overskygges af andre stærkere eller økonomisk vigtige sektorer såsom offshoreenergi; noterer sig rapporter om strukturelle magtubalancer mellem de maritime sektorer; beklager, at visse sektorer og operatører ofte omgår høringsprocesserne på bekostning af mindre organiserede aktører såsom ikkeindustrielle fiskere, herunder fiskere til fods, såsom skaldyrssamlere; opfordrer til omfattende, tilgængelige og inklusive høringsprocesser med alle interessenter og oprettelse af korrigerende forvaltningsmekanismer, herunder gennemsigtige retningslinjer, der har til formål at sikre en afbalanceret og gennemsigtig beslutningstagning, mindske risikoen for konflikter og skabe lige vilkår mellem fiskeriet og andre sektorer;

32. beklager manglen på harmoniserede og sammenlignelige data om havenes tilstand, fiskeressourcerne og klimaændringernes indvirkning samt manglen på passende sociale og økonomiske data,

herunder en vurdering af den indvirkning, som maritim fysisk planlægning har på kystsamfundene; understreger den manglende harmonisering af medlemsstaternes dataindsamlingssystemer;

33. fremhæver, at manglende overensstemmelse mellem data såsom inkompatible geospatiale basislinjer og et tidsmæssigt misforhold såsom særskilte revisionscyklusser for fysiske planer for det maritime rum hindrer gennemførelsen af sammenhængende maritim fysisk planlægning og en økosystembaseret tilgang; minder om, at værktøjer til modellering, kortlægning og rumlig analyse er beslutningshjælpemidler og ikke kan erstatte demokratisk debat eller politiske kompromis;

Henstillinger

34. understreger, at det er nødvendigt med en mere holistisk tilgang og bedre koordinering af relevant EU-lovgivning, navnlig direktivet om maritim fysisk planlægning, forordningen om den fælles fiskeripolitik og havstrategirammedirektivet, for at sikre en konsekvent og effektiv gennemførelse af maritim fysisk planlægning, herunder den økosystembaserede tilgang, med henblik på at bidrage til opnåelsen af en god miljøtilstand; understreger også, at maritim fysisk planlægning fuldt ud skal respektere den fælles fiskeripolitik som EU's eksklusive lovgivningsmæssige ramme for fiskeriforvaltning og derfor ikke bør anvendes til indirekte at indføre fiskeriforvaltningsforanstaltninger, navnlig hvis dette er uforeneligt med ambitionen om at styrke fiskeriaktiviteternes rolle i den maritime fysiske planlægning;

35. mener, at de fysiske planer for det maritime rum i højere grad bør afspejle de fysiske, miljømæssige og socioøkonomiske behov og de særlige karakteristika ved hvert havområde, herunder forbundne eksklusive økonomiske zoner; understreger, at medlemsstaterne bør styrke koordineringen mellem arealanvendelses- og havmyndighederne, når de udformer og gennemfører fysiske planer for det maritime rum, og når de indarbejder vurderinger af landbaserede aktiviteters indvirkning på kystfarvande i planerne; mener, at medlemsstaterne bør tage hensyn til særlige regionale forhold, herunder de særlige kendetegn ved øregionerne og regionerne i den yderste periferi, og bør respektere de administrative traditioner i hver enkelt medlemsstat;

36. understreger, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne styrker koordineringen både mellem og inden for medlemsstaterne, navnlig mellem nationale og regionale myndigheder, og den horisontale koordinering mellem myndigheder med ansvar for bl.a. miljø-, fiskeri-, energi- og transportpolitikker, når de udformer og gennemfører fysiske planer for det maritime rum, for at sikre en sammenhængende og integreret tilgang;

37. opfordrer til, at der indføres en bottom-up-tilgang til maritim fysisk

planlægning, der er afbalanceret og omfatter flere anvendelsesmuligheder, og som har til formål at undgå en negativ indvirkning på de marine ressourcer og biodiversiteten og dermed på fiskeri og akvakultur, og som vil sikre, at disse aktiviteter ikke udelukkes fra det maritime rum; mener, at udviklingen af visse aktiviteter i forbindelse med den blå økonomi ikke må ske på bekostning af bæredygtig og modstandsdygtig produktion af fisk og skaldyr, fødevaresuveræniteten og bevarelsen af havets biodiversitet; mener i den forbindelse, at den strategiske betydning af fødevaresikring bør forankres bedre i den kommende revision af direktivet om maritim fysisk planlægning; opfordrer derfor til, at fiskeri og akvakultur anerkendes som strategiske sektorer af stor offentlig interesse, der yder væsentlige bidrag til EU's fødevaresuveræni tet og fødevaresikring og til strategisk autonomi og beskæftigelse i kystområder, og at de prioriteres i den maritime fysiske planlægning, navnlig for segmenter, der ikke kan flyttes;

38. opfordrer til en evidensbaseret tilgang til zoner med flere anvendelser, idet det anerkendes, at sameksistensen mellem fiskeri og offshoreenergi fortsat er begrænset i praksis og ikke bør anvendes til at begrunde udelukkelsen af fiskeri fra det maritime rum; understreger, at tilgangen med flere anvendelsesmuligheder bør forfølges på grundlag af tekniske og videnskabelige kriterier, der afspejler den reelle måde, hvorpå fiskeri og akvakultur rent faktisk fungerer; understreger, at udpegelsen af zoner med flere anvendelsesmuligheder bør baseres på en kumulativ konsekvensanalyse af de forskellige aktiviteter, der gennemføres deri, og en grundig analyse af sejlbarhed og sikkerhed; opfordrer til, at alle relevante sektorer inddrages direkte og korrekt i hele denne proces;

39. mener, at maritim fysisk planlægning skal anlægge en dynamisk og tilpasningsdygtig tilgang, der tager hensyn til ændringer i havmiljøet og de marine ressourcer, ved hjælp af regelmæssigt ajourførte videnskabelige og socioøkonomiske data og indikatorer, navnlig i forbindelse med fastlæggelsen af områder, der kan udelukke fiskeriaktiviteter såsom havvindmølleparker, og udpegelsen af visse beskyttede havområder; fremhæver, at planlægningsprocessen bør afspejle fiskeriets dynamiske karakter, idet flåder ofte bevæger sig rundt afhængigt af sæsonmæssig tilgængelighed og bestandenes bevægelser, og at visse typer fiskeredskaber kræver betydelig plads til at fiske;

40. opfordrer til inklusive forvaltningsmekanismer, der sikrer direkte og struktureret inddragelse af relevante interessenter såsom fiskere, herunder ikkeindustrielle fiskere, og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), hvor det er relevant, i beslutnings-, overvågnings- og revisionsprocesserne for planerne;

41. understreger, at det er nødvendigt at styrke støtten til og systematisk at tage højde for fiskeri inden for rammerne af maritim fysisk planlægning; støtter oprettelsen af klare geografiske zoner og prioriterede zoner for fiskeri under hensyntagen til fiskeressourcernes bevægelser og udvikling, anerkendelsen af traditionelle fiskeri- og akvakulturområder, behovet for at bevare og beskytte miljøet og forbedringen af fiskebestandenes tilstand; understreger, at zoneinddelingen bør skræddersys til forskellige flådesegmenter og havområder og baseres på solide videnskabelige og socioøkonomiske vurderinger og indikatorer for at skabe større synlighed og forudsigelighed for fiskerisektoren; opfordrer til obligatorisk vurdering af de kumulative socioøkonomiske virkninger af flytning af fiskeri, herunder indvirkningen på EU-flådens konkurrenceevne, dens rentabilitet, sikkerhed til søs og generationsskifte;

42. understreger navnlig behovet for en udvidelse af de reserverede områder, der er afsat til ikkeindustrielt kystfiskeri med lav miljøpåvirkning inden for 12-sømilezonen, og som understøttes af fælles forvaltningsordninger;

43. understreger behovet for at styrke forskningen i kortlægning og modellering af fiskeriområder og fiskeressourcer; mener, at afgrænsningen af prioriterede zoner for fiskeri og planlægningen af fiskeriaktiviteter skal følge en dynamisk tilgang for at tilpasse sig fænomenet med ændringer og vandring af fiskebestande, der påvirker historiske udbredelsesområder;

44. opfordrer Kommissionen til at foreslå en mekanisme med kompensationsforanstaltninger eller forsikringsordninger for fiskerisektoren, når dens aktiviteter må flyttes på grund af alternative anvendelser af havet, herunder økonomiske kompensationsforanstaltninger, og til at prioritere nye kompatible anvendelser og støtte til omlægning af fiskeriruter eller teknologiske investeringer;

45. fremhæver de potentielle negative konsekvenser, som vidtrækkende restriktioner for marine aktiviteter såsom fiskeri har for kystsamfund, ikke mindst i øområder og regioner i den yderste periferi; opfordrer til, at udviklingen, gennemførelsen og revisionen af de fysiske planer for det maritime rum i alle tilfælde skal ledsages af sociale og territoriale konsekvensanalyser med særligt fokus på beskæftigelse, arbejdsvilkår, fiskernes sikkerhed og kystsamfundenes bæredygtighed, og til at vurdere den biologiske og socioøkonomiske effektivitet af fiskerirestriktioner og -foranstaltninger;

46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende fiskeri som en strategisk og prioriteret bruger af det maritime rum, der er afgørende for EU's fødevaresuverænitet og fødevaresikring, beskæftigelse i kystområder og strategiske autonomi, og til

udtrykkeligt at afspejle denne status i de fysiske planer for det maritime rum og i den kommende revision af direktivet om maritim fysisk planlægning;

47. opfordrer i den forbindelse til en differentieret tilgang til forvaltningen af ikkeindustrielt fiskeri, der omfatter præferenceadgang inden for 12-sømilezonen for ikkeindustrielt fiskeri, aktiviteter med lav indvirkning og bevaringsprojekter;

48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at integrere akvakultur og skaldyrsopdræt og fiskeri til fods, herunder skaldyrsindsamling, i den maritime fysiske planlægning og til at anerkende de økosystemtjenester, der leveres af lavtrofisk og kulstoffattig akvakultur; opfordrer Kommissionen til at overveje yderligere foranstaltninger såsom udvikling af en eventuel fælles akvakulturpolitik som et redskab til at lette denne integration; opfordrer til, at der i den maritime fysiske planlægning udpeges særlige havområder til bæredygtige udviklingszoner for akvakultur såsom kulstoffattig og lavtrofisk akvakultur; opfordrer til, at licensprocedurerne lettes, og til, at de lovgivningsmæssige hindringer for udviklingen af disse aktiviteter reduceres; understreger, at licensprocedurerne skal fremskyndes og understøttes af klare miljøkrav med henblik på at maksimere de socioøkonomiske fordele; opfordrer til, at der indføres incitamenter til at fremme en bæredygtig udvikling af akvakultur, navnlig lavtrofisk akvakultur, herunder diversificering til ikkefoderarter såsom tangdyrkning;

49. understreger behovet for gennemsigtig forvaltning med flere interessenter i maritim fysisk planlægning; opfordrer medlemsstaterne til at sikre tidlig, systematisk, meningsfuld og løbende deltagelse af de relevante interessenter, bl.a. rådgivende råd og fiskere, akvakulturbrugere og skaldyrsopdrættere, i alle faser af den maritime fysiske planlægnings udformning, processer, gennemførelse, endelige resultater og revision og til at medtage gennemsigtig feedback om, hvordan interessenternes input anvendes i beslutningstagningen; opfordrer til en retfærdig behandling af alle interessenter og kyst- og øsamfund, uanset deres økonomiske, administrative eller organisatoriske midler, gennem gennemsigtige høringsformater;

50. mener, at fælles forvaltning bør være modellen for forvaltning og beslutningstagning i forbindelse med maritim fysisk planlægning; understreger fordelene ved denne model, som giver mulighed for direkte inddragelse af interessenter, bedre forvaltning af fiskeressourcerne, udveksling af bedste praksis og en tilgang, der er skræddersyet til de lokale forhold, især når den bygger på eksisterende og dokumenterede strukturer og på den praktiske viden i lokale fiskersamfund og andre strukturer såsom RFFO'er; understreger, at fælles forvaltning også kan bidrage til at fremme et generationsskifte i sektoren og styrke ikkeindustrielle

flåders og kystflåders økonomiske modstandsdygtighed;

51. understreger fordelene ved bottom-up-strukturer for gennemførelsen af lokal maritim fysisk planlægning såsom lokaludvikling styret af lokalsamfundet og lokale aktionsgrupper, lokale og regionale myndigheder, organisationer for fiskere og skaldyrssamlere, kvindeorganisationer inden for fiskeri og andre organisationer på lokalt og regionalt plan;

52. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte kapacitetsopbygning hos interessenter, navnlig ikkeindustrielle fiskere, herunder fiskere til fods såsom skaldyrssamlere og deres organisationer, og kyst- og øsamfund, bl.a. i regionerne i den yderste periferi, så de er bedre rustet til aktivt og effektivt at deltage i offentlige høringer og beslutningsprocesser vedrørende maritim fysisk planlægning; understreger i den forbindelse betydningen af at støtte generationsskiftet og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at beslutninger om fysisk planlægning ikke skaber yderligere hindringer for, at unge kan træde ind i fiskerisektoren;

53. understreger, at der ved udpegelsen af områder, der er bestemt til vedvarende offshoreenergi eller til beskyttelse af marine økosystemer, skal tages hensyn til indvirkningen på fiskeri og akvakultur, herunder historiske og traditionelle fiskepladser; fastholder, at det er nødvendigt systematisk at foretage vurderinger af de kumulative miljømæssige og socioøkonomiske virkninger forud for områdeafgrænsningen og at sikre, at de berørte fagfolk, navnlig fiskere i tilfælde af havvindmølleparker, underrettes på forhånd og inddrages på et obligatorisk grundlag i høringer, inden der træffes beslutninger; opfordrer i den forbindelse til, at der foretages vurderinger af indvirkningen på fiskeressourcernes tilstand, og til en kvantificering af den vigtigste sociale og økonomiske indvirkning på fiskeriet som følge af havvindmølleparker;

54. understreger, at foranstaltninger til beskyttelse af marine økosystemer skal være baseret på solide videnskabelige og socioøkonomiske vurderinger og tilpasses beskyttelsesbehovene i hvert område; understreger, at oprettelsen og forvaltningen af forskellige kategorier af beskyttede havområder, hvor det er foreneligt med bevaringsmålene og den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, bør muliggøre sameksistens med bæredygtige fiskeriaktiviteter, bl.a. gennem passende, differentierede forvaltningsforanstaltninger, og undgå automatisk udelukkelse; fremhæver også potentialet i "andre effektive områdebaserede bevaringsforanstaltninger";

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til systematisk og videnskabeligt at vurdere potentialet for fælles anvendelse af havområder, herunder beskyttede havområder eller vedvarende offshoreenergi, og til at undgå at behandle forskellige havområder som områder, der gensidigt udelukker hinanden; understreger, at en

aktiv inddragelse af alle interessenter og navnlig fiskere i udformningen, forvaltningen og evalueringen af beskyttede havområder bidrager til større miljømæssig effektivitet, større accept af bevaringsforanstaltninger og bedre integration af disse områder i maritim fysisk planlægning; understreger, at der i højere grad skal tages hensyn til klimaændringer og skiftende fordelinger af fiskebestande for at sikre en fleksibel tilgang til zoneinddeling, der afspejler fiskeriets dynamiske karakter;

56. opfordrer Kommissionen til at støtte en mere grænseoverskridende og havområdebaseret tilgang til maritim fysisk planlægning ved at fremme eksisterende initiativer såsom initiativet vedrørende det udvidede Nordsøområde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til sammen med nabokyststater at engagere sig i regionale platforme for fælles forvaltning med udgangspunkt i eksemplet fra Kommissionen til Beskyttelse af Havmiljøet i Østersøområdet (også kendt som Helsingforskommissionen eller HELCOM), bl.a. med henblik på at identificere fælles korridorer for fiskeriaktiviteter;

57. opfordrer medlemsstaterne til at supplere de nationale planer med planer, der i højere grad fokuserer på havområder, og til, hvor det er relevant, at udvikle makroregionale planlægningsstrategier, herunder fælles fysiske planer for det maritime rum; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og lande uden for EU, navnlig nabokyststater, til at styrke deres samarbejde om maritim fysisk planlægning, navnlig i de havområder, der støder op til Det Forenede Kongerige, Middelhavet og Østersøen; støtter en stærkere havområdetilgang til maritim fysisk planlægning, der sikrer, at fiskeriet integreres fuldt ud i de grænseoverskridende planlægningsrammer og ikke stilles ringere som følge af fragmenterede nationale beslutninger;

58. opfordrer til øget samarbejde om maritim fysisk planlægning mellem EU, medlemsstaterne og lande uden for EU; understreger, at det er nødvendigt med en bedre koordinering mellem kyststaterne i Den Engelske Kanal; fremhæver specifikt tilfældet med regionerne i Den Engelske Kanal, hvor samarbejdet med Det Forenede Kongerige og Kanaløerne skal forbedres, navnlig med hensyn til udpegelsen af beskyttede havområder; mener, at samarbejdet i den henseende skal omfatte obligatoriske og gennemsigtige processer for høring af interessenter; opfordrer EU, Det Forenede Kongerige og andre relevante parter til at udarbejde en regional forvaltningsplan for Den Engelske Kanal og Nordsøen for at sikre bæredygtig udnyttelse af ressourcerne og flerårig forvaltning af fiskeriet;

59. understreger, at et sådant samarbejde med lande uden for EU bør sikre lige vilkår og undgå flytning af fiskeriindsatsen til skade for EU's flåder og fiskersamfund; opfordrer derfor Kommissionen til at følge en struktureret tilgang til dialog og samarbejde med nabokystlande i et forsøg på at fremme lignende miljømæssige,

forvaltningsmæssige og sociale standarder og til at være parat til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte EU's interesser;

60. opfordrer til, at foranstaltninger til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og andre relevante miljøforanstaltninger integreres i maritim fysisk planlægning med henblik på at håndtere spørgsmål, der påvirker fiskeri og akvakultur, såsom kysterosion, stigende vandtemperaturer, invasive arter, forsuring af havene, forurening fra både landbaserede og marine kilder og kumulative virkninger; understreger, at disse løsninger skal være forholdsmæssige, tilpasset de lokale forhold og vurderet på forhånd med hensyn til omkostningseffektivitet, idet ensartede tilgange, der ikke tager hensyn til realiteterne i hvert havområde, undgås; understreger, at fiskere kan spille en central rolle med hensyn til overvågning, tidlig påvisning og bevaring, forudsat at de inddrages, uddannes og støttes på passende vis;

61. understreger virkningerne af kysterosion og kysttilbagetrækning på kystlinjer, navnlig i områder, hvor der etableres og udvikles akvakulturaktiviteter; opfordrer i den forbindelse til en EU-plan for kystområders modstandsdygtighed, der omfatter integreret kystzoneforvaltning, modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, samspillet mellem land og hav, hav- og landforurening, tilpasningsforanstaltninger for kystområder og målrettet støtte til akvakultur; mener, at medlemsstaterne spiller en vigtig rolle i den henseende, og at der skal tages hensyn til disse virkninger i medlemsstaternes fysiske planer for det maritime rum;

62. er dybt bekymret over den reform, som Kommissionen har foreslået af de forskellige strukturfonde og den nye flerårige finansielle ramme, og som i væsentlig grad vil reducere de ressourcer, der er afsat til fiskeri, og dermed bringe en forbedring af gennemførelsen af direktivet om maritim planlægning i fare;

63. understreger, at det er nødvendigt at afsætte betydelige ressourcer til dataindsamling og videnskabelig forskning og at forbedre datadelingen og -koordineringen mellem medlemsstaterne; mener, at mere standardiserede og harmoniserede data og metoder vil bidrage til at sikre fiskeriets og akvakulturens plads i maritim fysisk planlægning; understreger i den forbindelse, at det er nødvendigt at udvikle og ajourføre videnskabelige data om klimaændringernes indvirkning på marine akvatiske ressourcer, navnlig med hensyn til ændringer i fiskebestandenes geografiske fordeling, gydepladser eller flytning af fiskebestande;

64. opfordrer til forbedret og harmoniseret dataindsamling og systematisk kortlægning af fiskeriaktiviteter som en forudsætning for retfærdig og evidensbaseret maritim fysisk planlægning; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende de bedste tilgængelige og ajourførte data og oplysninger;

65. mener, at EU's fremtidige havobservationsinitiativ "OceanEye" bør styrke og harmonisere indsamlingen af havdata og dermed bidrage til en forbedret maritim fysisk planlægning; opfordrer endvidere til, at potentialet i European Digital Twin Ocean udnyttes til bedre at forstå og foregribe klimaændringernes indvirkning på havenes og de marine ressourcers tilstand og til at udvikle passende maritime planlægningsstrategier;

66. understreger, at det er nødvendigt at samordne maritim fysisk planlægning med Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og Horisont Europa, herunder under den fremtidige flerårige finansielle ramme, med henblik på at fremme forskning og innovation, bl.a. på områder, der specifikt er udpeget til bæredygtige og innovative anvendelser; mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør tilskynde til, at digitale teknologier såsom europæiske værktøjer baseret på kunstig intelligens anvendes til støtte for maritim fysisk planlægning;

67. opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af direktivet meget nøje; mener, at den næste evalueringsrapport om direktivet om maritim fysisk planlægning bør fokusere på de geografiske konsekvenser for fiskeri og akvakultur, inddragelse af interessenter og grænseoverskridende samarbejde og indeholde anbefalinger til, hvordan direktivet om maritim fysisk planlægning kan give bedre resultater med hensyn til miljømæssig, social og økonomisk bæredygtighed; mener, at maritim fysisk planlægning bør vurderes med hensyn til den fysiske retfærdighed, forstået som en retfærdig fordeling af fordele og begrænsninger mellem interessenter, territorier og generationer, og ikke kun med hensyn til dens økonomiske eller administrative effektivitet;

68. opfordrer Kommissionen til at konsolidere den europæiske platform for maritim fysisk planlægning ved at give eksempler på projekter vedrørende maritim fysisk planlægning, kortlægningsværktøjer og god praksis; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre større brug af denne platform, når de udarbejder deres fysiske planer for det maritime rum, med henblik på at lette gennemsigtige politiske beslutninger og uden at udelukke reel høring i forbindelse med løsning af konflikter om anvendelse og interesser;

69. støtter revisionen af direktivet om maritim fysisk planlægning som led i "havloven", der forventes i slutningen af 2026; bemærker, at direktivet om maritim fysisk planlægning er ved at blive revideret parallelt med havstrategirammedirektivet; mener, at denne revision bør etablere en sammenhængende ramme for at forbedre koordineringen mellem den eksisterende lovgivning og de lovgivningsmæssige rammer ved at strømline overlappende regler, tilpasse mål, strømline eksisterende målsætninger og indføre minimumsmål, der skal nås i fysiske planer for det maritime rum, forbedre sammenhængen mellem maritim og landbaseret fysisk

planlægning og etablere fælles forvaltningsværktøjer; mener, at denne revision navnlig bør gøre bestemmelserne om deltagelsen af interessenter, navnlig fiskere og kystsamfund, juridisk bindende med en mere harmoniseret anvendelse i alle medlemsstaterne; mener, at den foreslåede retsakt bør skabe synergi mellem de forskellige regler og sektorer i en ægte holistisk koordinering af politikken uden at pålægge nye sektorspecifikke forpligtelser; mener endvidere, at der skal indføres minimumsstandarder for at sikre plads til fiskeri og akvakultur med henblik på at bidrage til fødevaresikringen, den strategiske autonomi og den blå økonomis bæredygtighed og konkurrenceevne;

70. mener, at revisionen af direktivet om maritim fysisk planlægning også bør styrke den grænseoverskridende tilgang med flere anvendelsesmuligheder for at afbøde kumulative virkninger og forbedre inddragelsen af interessenter; mener også, at det er vigtigt at anvende revisionen til at mindske fragmenteringen og usikkerheden for EU's fiskerflåde;

71. mener, at "havloven" bør omfatte alle EU's territorier og tage hensyn til deres særlige karakteristika, navnlig for så vidt angår regionerne i den yderste periferi og øregionerne; understreger vigtigheden af at inddrage Parlamentets Fiskeriudvalg i udarbejdelsen af det kommende forslag, navnlig i forbindelse med fødevaresuverænitet, fiskeriets og akvakulturens strategiske rolle og en effektiv gennemførelse af den fælles fiskeripolitik;

72. mener, at den kommende revision af direktivet om maritim fysisk planlægning bør være tæt forbundet med gennemførelsen af havpagten, med tilvejebringelsen af tilstrækkelige økonomiske ressourcer, navnlig inden for den næste flerårige finansielle ramme, og med konkrete foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse heraf og undgå en negativ indvirkning på medlemsstaterne og interessenterne; understreger, at sådanne ressourcer skal være tilstrækkelige, forudsigelige og let tilgængelige, og at anvendelsen heraf skal prioritere foranstaltninger med en håndgribelig virkning;

73. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at integrere maritim fysisk planlægning i udviklingen af sin 2040-vision for fiskeri og akvakultur og til at knytte disse initiativer til resultatet af evalueringen af den fælles fiskeripolitik;

°

° °

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.